

Talan väckt den 7 maj 2007 – ThyssenKrupp Elevator mot kommissionen

(Mål T-149/07)

(2007/C 155/60)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: ThyssenKrupp Elevator (Düsseldorf, Tyskland) (ombud: advokaterna T. Klose och J. Ziebarth)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det angripna beslutet vad rör sökanden,
- i andra hand nedsätta de böter som sökanden ålagts solidrisk
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden vänder sig mot kommissionens beslut K(2007) 512 slutlig av den 21 februari 2007 i ärende COMP/E-1/38.823 – PO/Elevators and Escalators. I det angripna beslutet åläggs sökanden och andra företag böter på grund av att de har deltagit i karteller avseende installation och service avseende hissar och rulltrappor i Belgien, Tyskland och Luxemburg. Enligt kommissionen har de berörda företagen brutit mot artikel 81 EG.

Sökanden anför följande grunder för sin talan:

- Kommissionen saknar behörighet, eftersom den lokala överträdelsen saknar mellanstatlig betydelse.
- Åsidosättande av principen *ne bis in idem*, eftersom kommissionen inte har beaktat att sökanden innan förfarandet inleddes meddelats amnesti av konkurrensmyndigheterna i Belgien och Luxemburg.
- Villkoren för solidariskt ansvar mellan sökanden och dess moderbolag är inte uppfyllda, då bolagen är juridiskt och ekonomiskt självständiga och det saknas sakliga skäl att ålägga sökanden böter.
- Det grundbelopp som använts när böterna bestämts är oproportionerligt med hänsyn till den volym på marknaden som är i fråga.
- Den multiplikator som använts i avskräckande syfte är rättsstridig, eftersom kommissionen har avvikit från hur den har behandlat andra företag av jämförbar storlek vad avser jämförbara fall som kommissionen beslutat om vid samma tillfälle.
- Tillägget för upprepade överträdelser vid bötesbeloppets bestämmande saknar stöd, eftersom kommissionen felaktigt har beaktat preliminära böter.

— Åsidosättande av artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1/2003 ⁽¹⁾, då kommissionen vad avser maximibeloppet på 10 procent av det berörda företagets omsättning endast får beakta dotterbolagets omsättning.

— Meddelandet om immunitet mot böter och nedsättning av böter ⁽²⁾ har tillämpats på ett rättsstridigt sätt, då sökandens samarbete inte har beaktats i tillräcklig grad.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens meddelande om immunitet mot böter och nedsättning av böter i kartellärenden (EGT 2002, C 45, s. 3).

Talan väckt den 7 maj 2007 – ThyssenKrupp mot kommissionen

(Mål T-150/07)

(2007/C 155/61)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: ThyssenKrupp AG (Duisburg och Essen, Tyskland) (ombud: advokaterna M. Klusmann och S. Thomas)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det angripna beslutet vad rör sökanden,
- i andra hand nedsätta de böter som sökanden ålagts solidrisk
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden vänder sig mot kommissionens beslut K(2007) 512 slutlig av den 21 februari 2007 i ärende COMP/E-1/38.823 – PO/Elevators and Escalators. I det angripna beslutet åläggs sökanden och andra företag böter på grund av att de har deltagit i karteller avseende installation och service avseende hissar och rulltrappor i Belgien, Tyskland, Luxemburg och Nederländerna. Enligt kommissionen har de berörda företagen brutit mot artikel 81 EG.

Sökanden anför följande grunder för sin talan:

- Kommissionen saknar behörighet, eftersom den lokala överträdelsen saknar mellanstatlig betydelse.

- Åsidosättande av principen *ne bis in idem*, eftersom kommissionen inte har beaktat att sökanden innan förfarandet inleddes meddelats amnesti av konkurrensmyndigheterna i Belgien, Luxemburg och Nederländerna.
- Villkoren för solidariskt ansvar mellan sökanden och dess moderbolag är inte uppfyllda, då sökanden inte har deltagit i överträdelserna, bolagen är juridiskt och ekonomiskt självständiga och det saknas sakliga skäl att ålägga sökanden böter.
- Det grundbelopp som använts när böterna bestämts är oproportionerligt med hänsyn till den volym på marknaden som är i fråga.
- Den multiplikator som använts i avskräckande syfte är rättsstridig, eftersom kommissionen har avvikit från hur den har behandlat andra företag av jämförbar storlek vad avser jämförbara fall som kommissionen beslutat om vid samma tillfälle.
- Tillägget för upprepade överträdelser vid bötesbeloppets bestämmande saknar stöd, eftersom kommissionen felaktigt har beaktat preliminära böter.
- Åsidosättande av artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1/2003 ⁽¹⁾, då kommissionen vad avser maximibeloppet på 10 procent av det berörda företagets omsättning endast får beakta dotterbolagets omsättning.
- Meddelandet om immunitet mot böter och nedsättning av böter ⁽²⁾ har tillämpats på ett rättsstridigt sätt, då sökandens samarbete i samtliga fyra berörda länder inte har beaktats i tillräcklig grad.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens meddelande om immunitet mot böter och nedsättning av böter i kartellärenden (EGT 2002, C 45, s. 3).

Talan väckt den 8 maj 2007 – KONE m.fl. mot kommissionen

(Mål T-151/07)

(2007/C 155/62)

Rättegångspråk: engelska

Parter

Sökande: KONE Corp. (Helsingfors, Finland), KONE GmbH (Hannover, Tyskland) och KONE BV (Haag, Nederländerna) (ombud: T Vinje, solicitor, advokaterna D. Paemen, J. Schindler och B. Nijs samt J. Flynn, QC, och D. Scannell, barrister)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara artikel 2.2 i beslutet i den del som KONE Corporation och KONE GmbH genom den bestämmelsen åläggs böter, och antingen inte ålägga dessa bolag böter eller ålägga dessa bolag böter med ett lägre belopp än det som fastställts i kommissionens beslut,
- ogiltigförklara artikel 2.4 i kommissionens beslut i den del som KONE Corporation och KONE BV genom den bestämmelsen åläggs böter, och ålägga dessa bolag böter med ett lägre belopp än det som fastställts i kommissionens beslut,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena har ansökt om delvis ogiltigförklaring enligt artikel 230 EG av kommissionens beslut K(2007) 512 slutlig av den 21 februari 2007 (ärende COMP/E-1/38.823 –PO/Hissar och rulltrappor). I det beslutet hölls flera företag, däribland sökandena, ansvariga för att ha deltagit i fyra skilda, komplexa och fortlöpande överträdelser av artikel 81.1 EG bestående av en uppdelning av marknader genom överenskommelser och/eller samordnade förfaranden för tilldelning av offentliga upphandlingar och för tilldelning av avtal för försäljning, installation, service och modernisering av hissar och rulltrappor.

Sökandena, KONE Corporation och dess dotterbolag KONE GmbH och KONE BV, har endast ansökt om ogiltigförklaring av det angripna beslutet i den del som avser de böter som KONE i sin helhet åläggs för sitt deltagande i överträdelserna i Tyskland och i Nederländerna.

Sökandena har beträffande överträdelserna i Tyskland påstått att kommissionens fastställande av bötesbeloppet var felaktigt. Sökandena har i första hand hävdats att kommissionen tillämpade 2002 års meddelande om samarbete ⁽¹⁾ felaktigt genom att inte ge KONE immunitet enligt punkt 8 b och punkt 8 a i meddelandet. Sökandena har i andra hand hävdats att kommissionen borde ha satt ned böterna i enlighet med sista stycket i punkt 23 i meddelandet.

Sökandena har för det andra hävdats att kommissionen tillämpade riktlinjerna för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 15.2 i förordning nr 17 och artikel 65.5 i EKSG-fördraget ⁽²⁾ (nedan kallade 1998 års riktlinjer för beräkning av böter) felaktigt genom att (i) underlåta att ta storleken av den relevanta marknaden i beaktande vid fastställandet av böterna och (ii) underlåta att på ett riktigt sätt ta i beaktande det faktum att sökandena inte har bestritt sakomständigheterna, vilket visas av att sökandenas böter endast har satts ned med 1 procent på denna grund.

Sökandena har för det tredje påstått att kommissionen underlåtit att iaktta grundläggande principer i EG-rätten genom att (i) bortse från principen om skydd för berättigade förväntningar, eftersom den inte i rimlig tid underrättade dem om att det inte fanns förutsättningar för immunitet, (ii) bortse från likabehandlingsprincipen, eftersom företag som begärt immunitet och som befann sig i jämförbara situationer behandlades olika och (iii) bortse från sökandenas rätt till försvar, eftersom de inte gavs tillgång till handlingar.